

Koledar je v celo platno vezan, ima svinčnik in je lepe žepne oblike. Ima sledečo vsebino:

Koledarski del.

Cirilica in latinica.

Poštne pristojbine.

Svet in domačija (članek).

Kr. banska uprava.

Kaj je s lmljem (članek).

Protalkoholno gibanje in naš vinogradnik (članek).

Oporoka (kako se napravi, da je pravilna).

Pamet je boljša kot žamet (povest, v kateri so pojasnjeni in rešeni vsi spori, ki lahko nastanejo zaradi mej med dvema sosedoma).

Prva pomoč v nesreči (človeka).

Domača zdravila (za človeka).

Zdravljenje domačih živali.

Odpalačevanje dolgov (članek in tabela).

Kako se mešajo umečna gnojila?

Sejmi za Štajersko, Kranjsko, Koroško in Prekmurje.

Tabele za preračunanje lesa.

Kako postopati pri zavarovanju in požarih? (članek).

Koledar brejnosti (tabela).

Kako snažimo madeže? (tabela).

O prehrani (članek).

Prva pomoč pri porodih domačih živali.

Kmetijsko knjigovodstvo z raznimi tabelami.

Belježni papir.

Skupno 276 strani!

Koledar stane Din 10.—. Ako ga kdo naroča po pošti, naj priloži znamk za Din 11.—. Na naročila brez plačila vnaprej se žal ne moremo ozirati. Naklada je trikrat manjša od lanske in se ponatis radi višjih cen papirja, in platna ne bo izvršil. Kdor hoče torej koledar imeti, naj ga takoj naroči pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

*

All je denar doma varen?

Mnogo se je zadnje mesece govorilo in begalo ljudi, da denar v posojilnicah in hranilnicah ter v bankah ni varen. Nekateri so »farbali«, da bodo denarni zavodi morali brisati kmečke dolgove in da bodo potem vlagatelji izgubili polovico ali še več od svojih vlog. Kmetijski minister dr. Demetrovič je zdaj izjavil, da se kmečki dolgovi ne bodo brisali in da vlagatelji ne bodo izgubili nobenega dinarja. So bili tudi taki, ki so hujskali ljudstvo, da bo država najela notranje posojilo in bo zato kratkomalo vzela denar iz denarnih zavodov. Kako neumno je bilo to hujskanje, lahko vidimo iz tega, da imajo denarni zavodi denar izposojen pri kmetih, obrtnikih in trgovcih; denarni zavodi nimajo niti tolko gotovine, da bi mogli vlagateljem izplačati v najnajnejših slučajih njihove vloge. Država bi torej v denarnih zavodih nedobila denarja, ker ga ti nimajo. Kje pa je torej denar? Denar nekateri ljudje doma skrivajo po nogavicah, po kleteh in drugod. Tam se torej mora denar iskat! Ker država ne mara inflacije in torej ne bo tiskala novih bankovcev, gotovina pa je za plačila pri

kmetijstvu, v obrti in v trgovini nechudno potrebna, zato so skovali pametni finančniki tale predlog: Kakor leta 1920, tako se naj žigosajo ali štem pljajo vsi bankovci v državi. Pri žigosanju se vzame vsem, ki imajo doma preveč gotovine in je nočejo naložiti v denarnih zavodih, 20 odstotkov gotovine proč. Od denarja, ki je vložen v posojilnicah, hranilnicah in bankah, pa se ne cdvzame nič. Kdor ima torej denar doma, bo po tem predlogu izgubil 20 odstotkov, kdor ga pa ima naloženega v denarnem zavodu, ne bo nič izgubil. Finančnik, ki je prišel na to pametno misel, je razborit mož in zasluži, da se ga vsestransko upošteva. To postopanje bo vprašanje gotovine v najkrajšem času temeljito rešilo. Najbolje bo za vse, ki imajo denar doma skrit, da ga dajo pravočasno v denarne zavode, kjer se jim v slučaju žigosanja ne bo nič odtegnilo.

*

Na račun ubogih vinogradnikov.

Slov. gorice, 13. okt.

Že dalje časa sem vinogradništvo vsled krize v vinski trgovini naglo propadlo. Ako pa se uresniči to, kar namegravajo storiti nekateri vinski trgovci, bo vinogradnik v kratkem čisto natleh, ker mu vinogradi ne bodo nosili dobička, marveč mu niti stroškov ne bodo krili.

Trgatve se je v okolici Ormoža in Ljutomerja te dni v splošnem začela. Mošta bo precej in kakor kaže, bo tudi dober, čeravno lanskega letnika po kakovosti najbrž ne doseže.

Ljudstvo se je trgatve v naprej veselilo, ker je upalo, da s primerno prodajo mošta dobi vsaj nekaj denarja za kritje najnajnejših stroškov. Sedaj pa je zavladala med vinogradniki pobiost. Povzroča jo nastop nekaterih večjih vinskih trgovcev, ki namenljajo mošt kupovati po tako nizki ceni, da je naravnost nesramno. Mošt naj bi se plačal po 6 para za stopinjo sladkorja. Tako bi dobil vinogradnik za mošt, ki bo imel 20 stopinj sladkorja, 120 para. Boljši mošt bi se naj izredno plačeval po 7—9 para. Ako bodo vinski trgovci kupovali mošt res po teh cenah, je večina vinogradnikov takorekoč ubita. Mnogi so se pri izplačevanju delavcem zadolžili in so upali, da dolgove ob odpadaju mošta odnosno vina poravnajo, a če bodo morali prodajati po tako sramotni ceni, niti izdatki ne bodo pokriti, a kje je plačilo za trud in skrb? Kako se naj vinogradniki prehranijo, in kako naj plačujejo davke ter zadostijo drugim plačilnim obveznostim, ko drugih dohodkov v splošnem nimajo?

Lani se je mošt prodajal po 2—4 Din in vinogradniki so tožili, da s tako ceno ne morejo izhajati. Kako bodo izhajali pa letos, če ostane pri cenah, ki smo jih zgoraj navedli? Ako oblast želi, da vinogradnik ostane v gospodarskem oziru pri življenju, in da bo lahko zadostil svoji davčni obveznosti, takih cen ne smi dopustiti. Najnižja cena, ki bi se naj plačevala za mošt, bi mo-

rala biti vsaj 2 Din za mošt, ki ima do 18 stopinj sladkorja, kar pa je boljšega mošta, bi se pa moral plačevati dražje. Tako se bo vinogradnik vsaj deloma obvaroval propada.

*

OTVORITEV IN BLAGOSLOVITEV NOVEGA DOMA KMEČKE HRANILNICE IN POSOJILNICE V PTUJU.

Zgodovinsko važni dan za Ptuj in za celi ptujski okraj je dan 10. oktobra 1932. Ta dan je bil otvorjen in blagoslovjen novi dom naše Kmečke hranilnice in posojilnice. Veličastni dom stoji sredi mesta, kjer je nekdaj stala mala vojašnica, in je sad 22letnega neobičnega zadružnega dela. 21 vrlih mož se je združilo dne 5. maja 1910, da so ustanovili za ptujski okraj, predvsem za kmetsko ljudstvo, nov skupen denarni zavod, kateremu so dali ime »Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptiju«. Za načelnika nove zadruge je bil izvoljen vrlji Jurij Kuhar, kmet v Brstju, ki ji še danes vkljub visoki starosti 84 let načeluje z nezmanjšano ljubeznijo in skrbnostjo. Od drugih članov prvega načelstva sta v načelstvu zdaj še samo dva: župnik Ferdo Pšunder in posestnik Martin Toplak; štiri odborniki-ustanovitelji pa so umrli: župnik Jožef Ozmec, posestnika Matija Žgeč, posestnika Janez Vrabl in posestnika Janez Krefl. Dolgih 22 let je vživila posojilnica mirno in varno zavetje v prostorih minoritskega samostana v Ptiju, najprej v samostanskem poslopju, potem pa v stanovanjski hiši. Odborniki so opravljali svoje posle brezplačno, iz ljubezni do svojega ljudstva. Sad dolgega, 22letnega, vestnega poslovanja in varčevanja je novi posojilniški dom, katerega si je posojilnica postavila lani in letos. Načrt za novo stavbo je izdelal mariborski stavbenik g. Živic, vse delo je izvrševal skupno s ptujskim stavbenikom g. Trebotom. Ko sta pa lani meseca oktobra vsele gospodarske krize morala oba ostaniti delo, je vodil vse posle tajnik posojilnice, g. Fras, sam. Z božjo pomočjo je delo srečno tudi dovršil. V priznanje njegovih velikih zaslug za novi dom mu je načelstvo odzalo največje stanovanje v novi hiši. Dne 6. oktobra je komisija pregledala celo stavbo, dne 10. oktobra pa je bila otvoritev in blagoslovitev novega doma. Z ozirom na hudo gospodarsko krizo se je opustila vsa zunanjaja slovesnost. Bila je v proščijski cerkvi samo svečana sv. maša, kateri je prisostvovalo načelstvo z nadzorstvom. Nato je odbornik g. župnik Pšunder blagoslovil novo hišo in hišni križ, in izročil stavbo in zadrugo v varstvo odličnemu sinu in svetniku slovenskega ljudstva škofu Slomšku. Načelstvo pa je v prvi seji, ki je bila po blagoslovitvi v novih uradnih prostorih, v vredni spomin otvoritev in blagoslovitve novega doma prav v Slomškovem duhu storilo velevažen sklep: znižalo je za vse posojila obrestno mero za 1%. Tako je dan 10. oktobra 1932 prinesel veselje in olajšanje denarne krize tudi njim, ki najtežje občutijo breme neurejenih gospodarskih razmer, našim zadolženim kmetskim domovom. Bog pa, ki je zavod ohranil in varno vodil dolgih 22 let, naj ga na Slomškove prošnje ohrani in vodi še nadalje v rešitev, blagor in procvit našega ljubega slovenskega naroda!

*

Cene in scjinska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 15. oktobra so pripeljali šperharji 42 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo

po 12 do 13 Din, špeh 13 do 14 Din. Kmetje so pripeljali 10 voz sena po 75–100, 2 slame po 55–65, 17 voz krompirja po 0.75 do 1.50 D, 6 čebule po 2–3 (česen 8–10), 16 zelja po 1–4, bren 6–8. Jabolka 2–3, hruške 4–6, slive 1–2, breskve 2–5, grozdje 2.50–3, celi orhi 4.50–5, luščenj 16, kostanj 2.50–3, pečen 5–6, fižol 3–4. Srna 1 kg 8–10, zajec divji 20–25, jerebica 8–10, fazan 12–15. Mleko 2–3, surovino maslo 20–24. Kokos 20–25, piščanci 20–50, gos 30–55, puran 35–60, raca 15–20 Din.

Mariborski živinski sejem dne 11. X. 1932.

Pragnanih je bilo 7 konjev, 16 bikov, 158 volov, 326 krav in 11 telet, skupaj 518 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: dabeli voli 1 kg žive teže od 2.50 do 3.50 Din, poldebeli voli 1.50 do 2, plemenski voli 1.50 do 2, biki za klanje 1.75 do 2.75, klavne krave debele 1.50 do 2, plemenske krave 1 do 1.50, krave za klobasarje 1 do 1.25, molzne krave 1.50 do 1.75, breje krave 1.50 do 1.75, mlaja živila 2.50 do 3, teleta 4 do 5 Din. Prodanih je bilo 344 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 14. X. 1932.

Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 250 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5–6 tednov stari komad 60 do 80 Din, 7–9 tednov stari 100 do 125 Din, 3–4 mesece stari 180 do 250 Din, 5–7 mesecev stari 350 do 380 Din, 8–10 mesecev stari 400 do 460 Din, 1 leto stari 600 do 750 Din, 1 kg žive teže 6.50 do 7 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 182 komadov.

Mesna cena v Mariboru. Volovsko mesto I. vrste 1 kg 8 do 10 Din, II. vrste 6 do 8 Din, meso od bikov, krav in telic 4 do 5 Din, teletje meso I. vrste 10 do 12 Din, II. vrste 6 do 8 Din, svinjsko meso sveže 10 do 14 Din.

Marija Snežna. Zadnji pa le nočemo biti. Tudi mi smo dne 25. septembra prav slovesno proslavili 70letnico smrti našega velikega škofa in mladinoljuba Slomšeka. Ob pol desetih je bila slovesna pridiga o Slomšku, v kateri nam je g. kaplan očrtal cilje in pota

našega buditelja in vzgojitelja. Po končani službi božji je bila slavnostna akademija v čast možu, katerega si je naš slovenski narod izbral za svojega pribrošnjika. Najprej je zbrano ljudstvo navdušeno zapelo Slomškovo pesem »Preljubo veselje«. Župnik Srečko Vršč je imel pozdravni govor. sledila je deklamacija: »Slomšek, tvoja smrt je pesem čudovita« ter še druge deklamacije, med katerimi je naš pevski zbor zapel par krasnih Slomškovih pesmi. G. kaplan Janko Rojni je lepo in obširno orisal Slomškove ideje, delo in zasluge ter njegove skrbi, da se iz naroda, posebno iz mladine iztrebijo slabe navede. Končno smo zapeli spodbudno pesem »Povsed Bogas«.

Mała Nedelja. Da se oddeljimo velikemu Slomšku, priredi tudi naše prosvetno društvo, ki nosi njegovo ime, v nedeljo dne 23. oktobra veliko Slomškovo proslavo v društvenem domu. Poleg govora o Slomšku prosvetitelju, prednašanja nekaterih njegovih pesnitev, bodo trije pevski zbori, Jurjevski, tomaževski in malonedeljski, posamezno in tudi skupno nastopili z raznimi skladbami na Slomškovo besedilo. Skupno bodo protizvali novo kanato »Veselja dome, ki nam jo je za letošnjo Slomškovo občetnico blagovili pokloniti skladatelj g. p. France Ačko iz Ljubljane. V zabavnem delu proslave pa vpriporočijo domača dekleta veselo dvodejansko igro in ob sklepku zapojo združeni pevski zbori venček Slomškovih ponarodelih. Kdor se zaveda ali želi zvesteti, kaj je bil Slomšek Slovencem, bo prišel na to proslavo.

Vojnik. Prišla je jesen, kateri bo sledila zima. Naše Prosvetno društvo se je na zimo že pripravilo. Imata v knjižnici že lepo zalogo novih knjig, ki so izšle v tekočem poletju. Zato vabi vse prijatelje lepih knjig, da pridejo čim preje na obisk v njegovo knjižnico. Knjižnica se nahaja v kapelji in je odprta vsako nedeljo po deseti maši od 11. do 12. maša.

št. Janž pri Velenju. Dne 9. t. m. smo doživeli dan, ki boste častno zapisan v zgodovini župnije in se ga bomo še dolgo z veseljem in s ponosom spominjali. Prosvetno društvo je obhajalo 20letnico obstoja in Slomškovo proslavo v novi društveni dvorani. Po južiranju sv. opravilu, ki ga je imel č. g. Franc Kolenc, odpovedalec Prosvetne zveze iz Maribora, je

Planinka čaj

Bahovec razredča kri, preprečuje poapnenje in vrača žilam potrebno elastičnost. Z uspehom ga pijejo proti poapnenju žil.

Zavitek Din 20— v apotekah. 841

domači g. župnik blagoslovil dvorano in jo po kratkem nagovoru kot Slomškovo dvorano predal svojemu vzvišenemu namenu, nakar je društveni pevski zbor zapel primerno pesem. Vrhunec slovesnosti pa je bil popoldne. Vkljub skrajno slabemu vremenu se je v prikupljivo in krasno ozaljšani dvorani našralo vse polno občinstva, prišla sta celo odlična pevska zborna iz Šmartina in Dobrne s požrtvovalnima pevovodnjema. Spored obojne proslave je bil pester in obširen. Po pozdravu društvenega predsednika so se vristile točke ena za drugo. Prijetnim zvokom tamburic je sledila mogična naša pesem. Tri pesni sta zapela skupno šmartinski in domači pevski zbor, katerih nastop je hotel dokazati in je tuda dokazal, da je pesem, ki jo pojo združeni zbori skupaj, nekaj veličastnega in silovitega. To se je spodobilo za 20letnico naše prosvete. Društveni podpredsednik pa je v krepkih črtah zariral vso njeno zgodovino. Pri Slomškovi proslavi je pred lepo ozaljšano Slomškovo sliko deklamiralo Slomškove pesmi troje očar trirazredne šole, en fuit v imenu društva in eno dekle v imenu Marijine družbe. Domači pevski zbor je v moškem oziroma v ženskem zboru občutno zapel: Preljubo veselje in Predica, nakar je slavnostni govornik č. g. Franc Kolenc v izbranih in navdušenih besedah proslavljal škofa Slomška kot prosvetnega delavca, od katerega se moramo učiti nesebično in požrtvovalno delati za vkrst častni in svobodo zlatos, za zvečičavno in narodno prosveto ob ognjišču nove dvorane in v okrilju prosvetnega društva. Nastopil je še doberinski mešani in moški zbor, vsak z eno pesmijo, šmartinski pa kar s štirimi pesmimi, ter sta žela veliko prizna-

O koristi črvov deževnikov.

Crvi deževniki so pri nas prav dobrò poznavani in otroci po dežju včasih občudojejo kakega prav posebnega velikana, ki je dolg okrog 20 cm. Kmet, ki orje svoja polja, naleti pri oranju večkrat še na veče črve, o katerih ve, da so za poljedelca zelo koristni, saj mu rahljajo zemljo, katero počasi jedo ter prebavljajo. Pa niso ti črvi največji na svetu. Je še več drugih vrst črvov, ki si cer ne žive pri nas, ki pa so pravi orjaki v pisani prasumi. Tako je Anglež King odprt na otoku Ceylonu vrsto črvov, ki so

Bridka zgodba skopulha.

(Dalje.)

Pogledali so proti svetišču in videli, kako je dvignil modri, ki je očividno končal molitev, glavo, se obrnil in opazil trojico romarjev.

Navzočnost tujcev ga je potrla, ker so bili priča zamknjenju. Tako je zbral prisotnost duha, njegov častitljivi obraz se je raztegnil v dobrohotno smehtjanje. Pozdravil jih je z roko in nagovoril:

»Sedite, otroci moji!«

Glas tujega svečenika je donel mehko. Njegov nekoliko polni, od bele brade obrobljeni obraz je pričal o častitljivosti starosti, njegove oči so gledale prijazno Mohameda iz Khadaka.

Tako po strani ga je izpraševal in Mohamed je pripovedoval iz svojega življenja, o skromnosti svoje hiše, o ženi, ki nima otrok. Delal se je reveža, kolikor je mogel in je tudi namignil, da životari začasno od dobrotljivosti obeh pridigarjev.

4

Slednjič je spregovoril modri:

»Znaš li, dobiti Mohamed, zakaj sem hotel to vse vedeti?«

»Ne«, se je glasil svečenikov odgovor, a je zamolčal, kako nestrnno je čakal odgovor na to vprašanje.

»Poslušaj, svetniški mož, sveto je tvoje življenje, kakor sem razbral iz tvojih besed. Pred nekaj dnevi se mi je prikazala v sanjah sveta podoba preroka. Ustrašil sem se. Prerok me je nagovoril ter rekpel, da gre pesek v uri mojega življenja h kraju. Predno bo pa konec z menoj, mi je zaukazal, naj romam na grob svetega Mama Hajani. Tukaj bom naletel na svetega moža, ki je moje vere in poklica. Temu svetcu se naj približam in mu zaupam svojo skrivnost. Glas iz moje notrajnosti mi šepeče, ti si oni sveti mož.«

Tujec se je poglobil v molk, Mohamed iz Khadaka se ni upal niti geniti. Kar mu je bilo ravnomak preročeno, mu je stiskalo srce in koprnel je še po nadaljnih besedah modrijana.